

[Sevelsted.]

bygge, lader være dermed, fordi han skal svare Ejendomsskyld. Dersom det ærede Medlem Hr. Holdgaard mener, at vi skal have mere Fart i Byggeriet, at der trænges til at faa flere Boliger opført, tror jeg, det vilde være heldigt, om det ærede Medlem vilde gøre sin Indfyldelse gældende overfor vor Haandværkerstand, saavel Mestre som Svende, hvis Arbejde jo udelukkende maa være Sæsonarbejde paa Grund af de Forhold, vi nu en Gang har her i vort Land, saaledes at deres Arbejdstid i de gode Sommermaaneder blev sat et Par Timer op daglig. Det vilde sikkert være medvirkende til, at vi fik mere Fart i Byggeriet. At Ejendomsskylden skulde være Grund til, at man ikke opfører Bygninger i det Omfang, der er Trang til, tror jeg, som sagt, absolut ikke paa.

Jeg vil derfor sige, som jeg sagde til at begynde med, at mit Parti ikke kan medvirke til Gennemførelse af det omhandlede Forslag.

Vi er enige med de Radikales Ordfører i 1926, Hr. Henningsen, i, at der ved Loven af 31. Marts 1926 er skabt et rigtigt og et godt Grundlag. Vi agter ikke at løbe fra det rigtige og gode Grundlag, som da blev tilvejebragt, og jeg kan kun beklage, at det radikale Parti nu løber fra det gode Grundlag, de var med til at skabe i 1926.

J. P. Jensen: Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige en velvillig Behandling af de foreliggende Lovforslag i et Udvalg.

For Bestemmelsen i § 1 i Lovforslaget om Bemyndigelse for Kommunerne til Omlægning af de kommunale Ejendomsskatter fra Ejendomsskyld til Grundskyld har vi meget stor Sympati. I nogen Maade kan vi ogsaa tiltræde Forslaget om, at den kommunale Ejendomsskyld ikke i Fremtiden opkræves med højere Promille end for Skatteaaret 1927—28. Det Fradrag, som er fastsat i den nugældende Lov, nemlig fra 3 000 til 5 000 Kr., anser vi for alt for lille. Havde man bibeholdt det foreslaaede Fradrag paa 10 000 Kr., er der jo ikke Tvivl om, at vi havde faaet et retfærdigere Skattegrundlag, saaledes at Bygningerne i nogen Maade var blevet fritaget for Skat, navnlig for de mindre Ejendommers Vedkommende.

Den anden Bestemmelse i § 1 gaar ud paa, at den kommunale Ejendomsskyld af Kommunalbestyrelserne kan nedsættes i ensartet Forhold for alle Ejendomme, og

at det til Nedsættelsen svarende Beløb lignes som Grundskyld. Ogsaa det kan vi med et vist Forbehold tiltræde. Naar jeg siger: Med et vist Forbehold, er det selvfølgelig, fordi vi ikke fuldt ud anerkender, at alle Skatter kan lægges paa Jorden, og Bygningerne fuldstændig fritages. Kommunerne stilles jo ved dette Forslag forholdsvist frit, saaledes at de kan indrette deres Beskatningsmaade, nogenlunde som de har Lyst til det og trænger til det. Der er jo ikke Tvivl om, at hvis man havde fastsat Fradraget til 10 000 Kr. — man kunde godt være gaaet højere, det havde vi ikke haft noget imod, f. Eks. til 15 000 Kr., eller hvad der nu kunde passe —, vilde Fradraget virkelig være kommet til at virke fuldt ud for Nytteboliger, medens Luksusbygninger alligevel vilde være blevet ramt. Vi kan ikke se, at det vilde være en absolut Fordel, at Skatterne svares af Jorden alene.

I § 2 i Lovforslaget staar:

„Kommunal Grundskyld, herunder ogsaa Grundskyld til Amtskommunen, kan ikke i nogen Kommune opkræves med lavere Promille end for Skatteaaret 1927—28 fastsat, saa længe der i den paagældende Kommune endnu opkræves Ejendomsskyld til Kommunen.“

Det er jo det, vi her har talt om, at man kan komme i den vanskelige Situation, at hele Skatten kan flyttes over paa Jorden, selv om der i Kommunen findes Luksusbygninger til Millionværdier. Vi vil, som sagt, tage meget velvilligt paa dette Forslag i Udvalget, men jeg tror, man kommer til at overveje dette Forhold meget nøje, thi jeg tror ikke, at Jorden alene kan bære Skatterne. Selv om vi faar den fulde Jordrente, tror jeg ikke, denne Bestemmelse kan gennemføres.

Den foreslaaede Bestemmelse om Ophævelse af Begrænsningen af Amtskommunernes Ret til at udskrive kommunal Grundskyld kan vi selvfølgelig tiltræde.

Lovforslaget om Grundstigningsskyld til Kommunen kan vi selvfølgelig fuldt ud tiltræde. Socialdemokratiet er jo det første Parti, der her i Rigsdagen har stillet Forslag om en Grundværdstigningsskat, nemlig i 1903, da hele Komplekset af Skatte-love var til Behandling her i Tinget. Den Grundværdstigningsskat, som blev foreslaaet fra Socialdemokratiets Side, gik ud paa, at der skulde lignedes 2 pCt. paa Grundværdstigningen, saaledes at Staten og Kommunen skulde dele disse 2 pCt. Men den Gang var der ingen, der fulgte Socialde-